18 Şubat 1992... Salı... 2500 TL... (KDV DAHİL)

LeMan

SAYI 14

KRONİK HASTALIĞINIZ

İSTER İNAN İSTER İNANMA

MIKE TYSON (25)

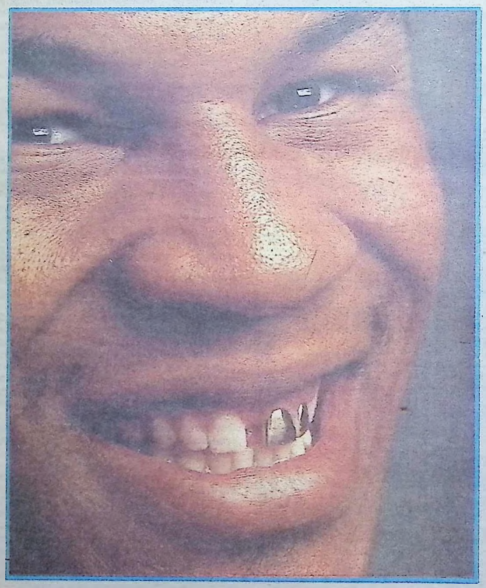

- DÜNYA ESKİ AĞIR SİKLET BOKS ŞAMPİYONU
- BUGÜNE DEK 158 RAKİBİNİ NAKAVT, 27 RAKİBİNİ DE HASTANELİK ETTİ. DESIRE WASHİNGTON İSMİNDE REŞİT OLMAYAN BİR KIZA TECAVÜZDEN SUÇLU BULUNDU.
- 6 MART'TA MAHKEME KARŞISINA ÇIKACAK.
- 60 YIL HAPSİ İSTENİYOR!..

HIDIR SATIR (37)

- İŞKENCECİ
- ŞİMDİYE KADAR 127 KİŞİYE İŞKENCE YAPTI, 7 KİŞİYİ ÖLDÜRDÜ, 19 KİŞİYİ FELÇ ETTİ, 101 KİŞİNİN RUHSAL DENGESİNİ BOZDU. SON OLARAK GÖZALTINA ALINAN BİR KIZA SORGUDA TECAVÜZ ETTİĞİ İDDİA EDİLDİ.
- YARGILANMASINA GEREK OLMADIĞINA KARAR VERİLDİ.
- İŞİNİN BAŞINDA!..

BELIEVE IT OR NOT

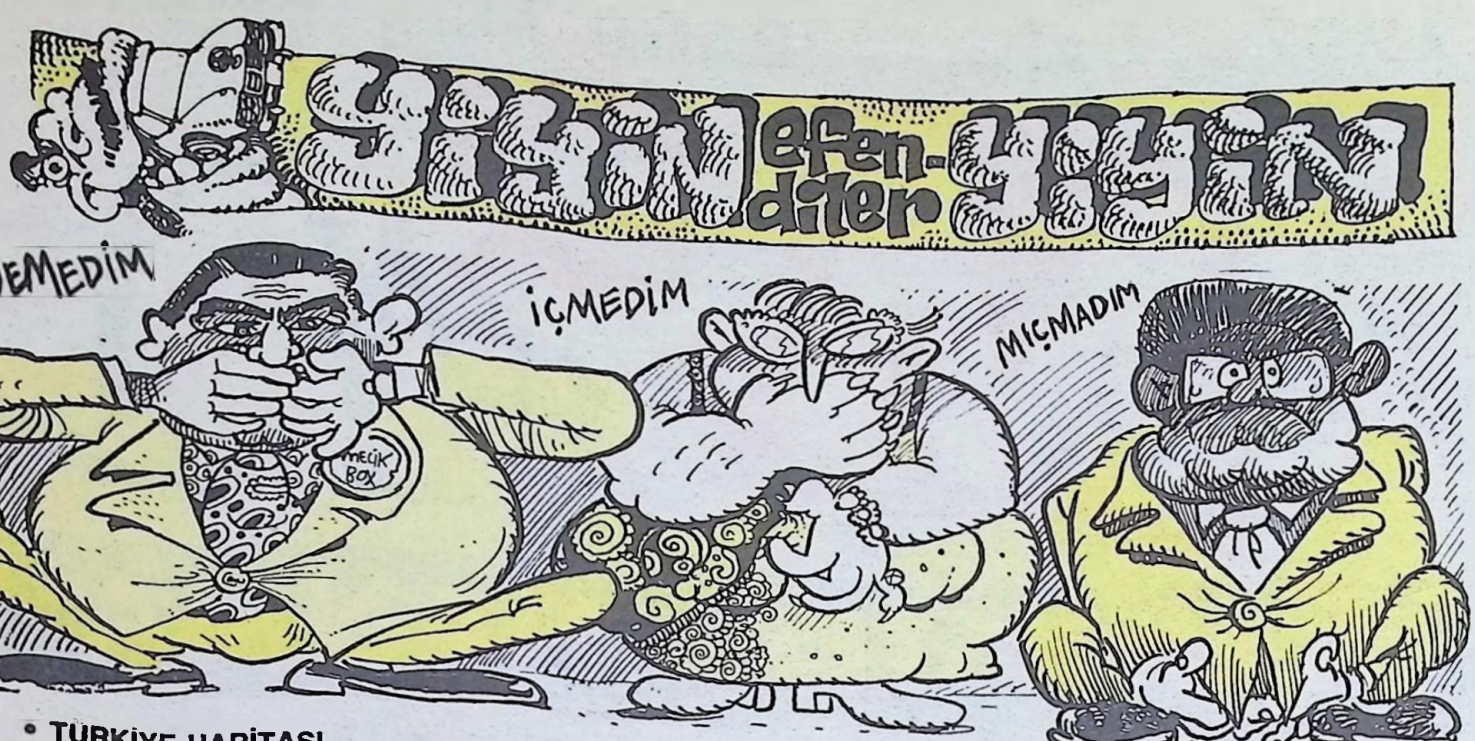

• TÜRKİYE HARİTASI

• DEVLET MALI DENİZ YEMEYENLER...

OYİYEN MİLYARLARI YİYEMEYEN KAFAYI YİYOR...

• BU SAYFA İÇİN NE DEDİLER

BİLİRKİŞİ SİNİRKİŞİ

İNDİRİM

Eskiden özel zamanlarda yapılan özel bir uygulamadır. Zamanla özel zaman kalmadı, zamanlı zamansız, hatta giderek her zaman indirim günleri, saatleri, dakikaları, saniyeleri ve anları yapılır oldu. Rekabet artırıcı, kafa patlatıcı, sinir sistemi bozucu bir müstesna olaydır.

Mağazaların vitrinlerinde, kapıları önünde görülür, etiketlerde görülmez, göz ferahlatır, cüzdan yakar. İndirimciler arası indirim savaşı öylesine büyümüştür ki, herkes indirimini duyurmak için amansız bir uğraş verir. İndirim ilanlarından caddelerde yürümek deveye hendek atlatmaktan daha zor duruma gelmiştir. Vitrinlerde indirim yazılan yüzünden mallar görülmez hale gelmiş, müşteri mal değil indirim alır olmuştur.

İndirimin ne zaman ve kim tarafından yapıldığı meçhuldür, ama indirim sahipleri çoktur. Eskiden "tenzilat" derlerdi, birde "tanzimat" vardır. Fakat, konumuzla bir ilgisi yoktur. Çünkü tanzimat bir devirdir. Buna mukabil "Lale Devri" mevcuttur. Günümüzde Lale Devri'nin karşılığı "Papatya Devri'dir", çünkü papatya laleden daha ince ve naarindir, üstelik beyazdır. (Yahu nereden girdik bu konuya) Hah! Tenzilat diyorduk! Yani indirim. İndirim çeşitlidir. Vergi indirimi en meşhurudur. İndirenlerle, indirmeye bindirenler mücadele halindedirler. İndirecekler mi kaldıracaklar mı, bir sonuca varsalar da biz de sinirlenmekten kurtulsak dimi ama.

Enflasyon azdıkça indirim çoğalır, indirim arttıkça fiyatlar kabarır. Ne iştir, ne ayaktır yahu? Hay inesiniz de kalkamaz olasınız, indiriminiz pörsüye de kriko bile kâr etmeye emi... Öff... Öf... ulan sinir bastı, tutmayın beni, şunların camını çerçevesini indireyim de indirim nasıl yapılırmış görsünler... Amaan bıktım be!..

DÜŞÜNÜRLER

Nesli tükenmekte olan bir varlıktır. Olur olmaz her şeyi düşünür, kendilerine dert edinirler. Düşünmedikleri tek şey kendileridir. Kendilerini, kendileri yerine başkaları düşünür. Onun içindir ki, düşünenleri korumak ve neslini idame ettirmek amacıyla özel yöntemler geliştirilmiştir. Bu yöntemlerden biri şöyledir: Düşünürler itinayla aranır, bulunur. Bu iş için uzmanlar yetiştirilmiş, gammazlık ruhu gelişmiş, kişilik yoksunu tipler teşvik edilmiş ve hatta özel bir hat tedarik lenmiştir. (Yakında bu hat görüntülü hale getirilecek ve böylece "çağ" milyonuncu kez atlanacaktır. Çağınız batsın). Neyse efendim, uzun araştırmalar sonucu tespit edilen nesli tükenmekte olan düşünürlerden korunması gerekenler, kendileri için hazırlanmış özel binalara yerleştirilirken, geriye kalanlar infaz edilir, çünkü nerede çokluk orada karışıklık! Felsefesi geçerlidir. Koruma altına alınanlara 700-800 yıl kadar koruma garantisi verilir! Çünkü, ancak bu kadarına güç yetebilir. Sonrasını gelecek nesiller düşünsün. Devletin bütçesini sarsan, eflasyona neden olan, zamyaptırtan işte bu korunması gereken düşünürlerdir. Bunlar için yapılan masraflar ülkenin bir yıllık bütçesi kadardır! Vallaha..

Bunların yanısıra bir de düşüncesizler vardır. Bunlar her şeye bakakalırlar. Bakakalırken, en çok, "cıkı cıkı cıkı, Allah, Allah, ulan ne biçim çarpmışlar be! Üff mala bak lan!.. Helal olsun abime be! vb... derler, başka da bir şey demezler. Ben de onlara diyorum ki; bakar görmez olasınız, kazıkları derinden duyasınız, gözünüzdeki perdeler yırtıla, baktığınızı görüp lök diye kalasınız, sinir ettiniz beni, sinir sisteminiz bozula, sabır taşları çatladı, sizde tık yok, tıklayasınız artık, Tanju abiniz size de gol ata, golü yemişsiniz haberiniz ola... Oohhooo, tınmıyorlar be, dilim kurudu çocuklar çaycıya seslenin bir sürahi soğuk su getirsin,yetti be amaan...

•DEĞERLİ OKURLARIM: Görüyorsunuz ortalık "abi"den, "abla"dan, "teyze"den geçilmiyor. Hemen her derginin, gazetenin okuyucularının bir abisi, teyzesi, ablası var, bizim yok. Niye bizim başımız kel mi? (Benim gibi kel olanlarınız vardır, ama o kel bu kel anlamında değil. Yani yanlış anlaşılmasın.) O halde kaabul buyurursanız ben de sizin AMCA'nız olayım. Biliyorum sizler okuyorsunuz, okuduğunuz için biliyorsunuz, bildiğiniz için sinirleniyorsunuz. Peki sinirlendiğiniz zaman ne yapıyorsunuz? Oturup kendi kendinizi yiyorsunuz. Yapmayın, bildiğinizi, sinirlendiğinizi yazın 'bilirkişi, sinirkişi AMCA'nıza". Bilgime bilgi katın, sinirime sinir. Nasıl olsa sinir küpü olduk anasını satılım. Yerel-genel her şeyi AMCA'nıza yazın, AMCA'nız öpsün onları. Hadi bakalım alın kalemi elinize.

ÇETO-

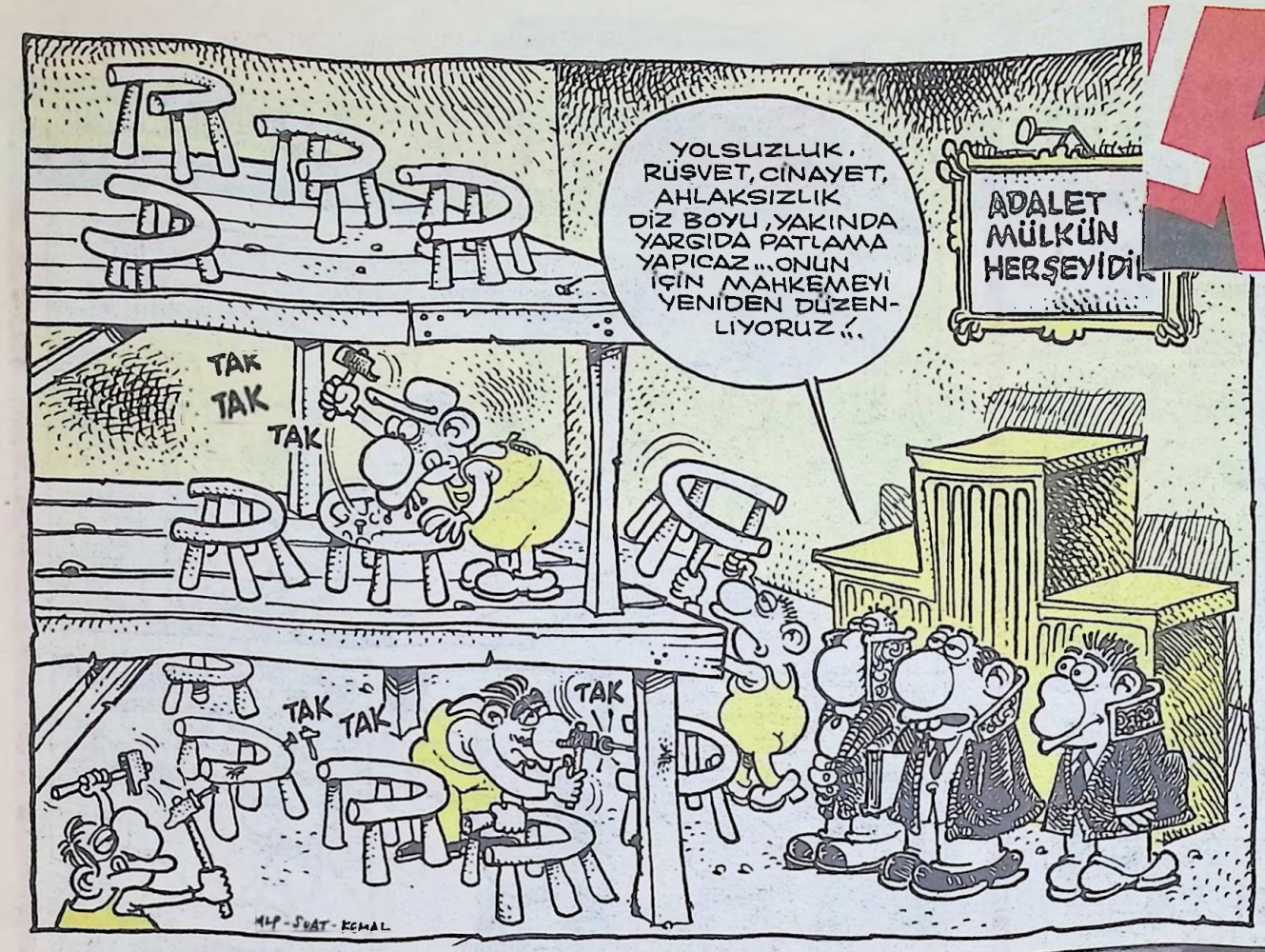

Süleyman Demirel bir hafta süren ABD ziyaretini tamamladı ve geri döndü.
İYİ DE ORADA NE YAPTI DERSİNİZ?

KARADENİZ kıyılarına musallat olan beyaz balinanın burnunun dibine kadar gidip en yeni fotoğrafını biz çektik biiz... İşte fotoğrafı... Bir de ne görelim.. Beyaz balina sandığımız şey, karnını doyurmak için sahillerimize gelen, Gorbaçov değil miymiş? Sizleri aydınlattık, mutluyuz, gururluyuz!..

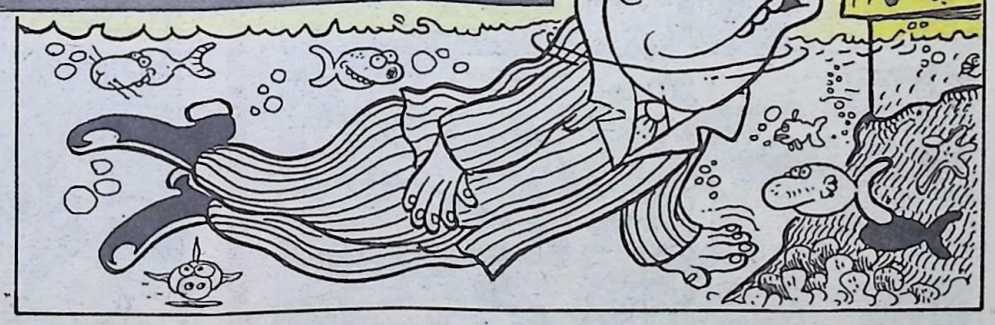

FATİH SOLMAZ'DAN REKLAM SAYIKLAMALARI

-Size dört farklı margarin tattırsak, layiayı bulabilecek misiniz bakalım.
-Hmm bu?..
-Yok bu değildi...
-Hmmm... Öyleyse şu...
-Maalesef o da değil.
-Dur... dur evet bu...
-Yürü... yürü hadi rezil ettin reklamı eşşek kadın şu dört dilim ekmekten birini ezberleyemedin bee.. tüh Allah belanı versin. Bunu ricoys yıka ve sitir git reklamında oynatın.

-Eveeet hanımlaaar... hepiniz hoş geldiniz... Şimdiii çekeceğimiz Orkid reklamı için içinizden regl halinde olan bir bayan rica edecem...
-Tamaaaam, bağırmayın hanımlar... Özür dileriiz... gidebilirsiniiiz... Yok hocam bu kafalarla, reklamda bir yere gidemeyiz biz... Neyse prezervatif reklamı içinuzun burunlu beyler geldi mi?..

İSMAİL BEŞİKÇİ YİNE TUTUKLANDI!...

Bu karikatür, İsmail BEŞİKÇİ'nin bundan sonraki tutuklanma haberi için peşin peşin yapılmıştır.

DUYURU

Sevgili Leman'cılar, dikkatinizi çektiyse 14. sayıya geldiğimiz halde bir amblemimiz yok.

Valla dergiyle cebelleşmekten amblem yapmaya fırsatımız olmuyor desek inanın... Düşündük bu amblemi siz okurlarımızın yapması daha da keyifli olabilir... Gelin bu amblemi karşılıklı oluşturalım. Fikir serbest... Canlı, cansız, soyut, somut her şey olabilir... Bir eşya, bir figür, bir yaratık her neyse... Leman'ın sizde bıraktığı izi simgeleyecek herhangi bir şey...

Sizler çöp adam çizgisiyle dahi çizseniz, ya da çizginizin yetmediği yerde yazıyla anlatsanız biz onu kendi çizgilerimizle etiendirip siz okurlarımızın jürisine sunacağız... Her hafta bir ya da birkaç tanesini sunacağımız bu fikirleri sonunda bir oylama ile seçkinize sunacağız... En beğenilen Leman'ın amblemi olacak ve kapaktaki Leman logosunun yanında yer alacak... Haydi kalemlerimizi cızırdatmaya başlayalım... Sevgiler LM'niz...

İŞKENCE DİZİSİ: 310 Bu haftaki işkence dizisi karikatürümüz kapaktadır.

dengeli beslenme

Kaan ERTEM

TABULARIN YIKILMASI OLAYI VE BUNUN SENARYO İLE OYUNCU BAKIMINDAN YAKINDAN İLİNTİLİ OLMASI... (Kısaca Kübist öykü)

* 13 ŞUBAT PERŞEMBE, saat 21.50 filan.. Evdeyim.. Çizim yapıyorum.. Bir yandan da televizyon seyrediyorum.. STAR'da "OLACAK O KADAR TELEVİZYONU" oynuyor. Fakat? O ne? Geçen hafta çıtladığım "Esoteryd Pires" esprisi.. Haydaaa.. Olur mu lan böyle? Neyse.. Diğer kanallara bakıyorum bi halt yok.. Boşa mı kürek sallıyoruz ne?..

KÖŞE BİTTİ.. 14 ŞUBAT-CUMA Saat sabaha karşı 2.20.

Daraloğlan

TRİPANOZOMİ GAMBİYETSİZLER

M.ÇAĞÇAĞ

Wend's Ham... Münasip birini arıyorum.. Bulur bulmaz başgöz edilecek...

Son dakika notu: MOĞOLLAR.. MOĞOLLAR.. Arayan çık.. Bayağı ciddi katılımlar var.. Bu iş olacak...

Edebi Lakırdılar

KEMAL ARATAN

OK

Bütün icatlardan daha eskidir hayallerimiz
Edilmiştir çünkü epsi, taa baştan
Ha, başkonsolos mu, ekmeğin yanında duruyor
"Ankara'nın nesi mi güzeldir?
İstanbul'a dönmesi be canım."

ÇAKILI KAZIK

Vay, ne gidebilmişim, ne de gelebilmişim
Durduğum yer ki, yalnız
Ey bana "sabit" deyu laf söyleyenler
Ben turnanın gözündeki yele binmişim

Simsıkıyım, sıkı sıkı dururum
Toprak veya vampir kalbi fark etmez
Dururum da durduk yerde kururum
Bu nasıl felektir, hiç mi çark etmez

Varmı ziyade benden, yeri yurdu belli'olan
Bağlarlar bana bazen aklı fikri deli'olan
Basit bir kazığım ben, çakılı bir kazık
Çağırılsın benim türküm, lakin bir çelloylan

VAY VAY VAAY!..

Richard Gere ve Cindy Crawford'u rüyamda gördüm.

Bana gelmişler, beyaz örtülü bir masada yemek yiyorduk.

Tam olarak hatırlayamadığım birresim yaptım rüyamda. Beyaz bir kağıda, kırmızı kalemle.

Ve Richard Gere'ye gösterdim. "Bu" dedim, "Budha ve işte Budizm anlatılmak istenmiş bu resimle."

Richard Gere öyle baktı.

Sonra, arkamda küçük birçocuk el kol hareketleri yapıyor.

Richard Gere'ye dedimki, "Bak, çocuk yaptığı bu hareketlerle, danseden Şiva'ya benziyor". Gere tastik etti.

Cindy Crawford, olup biteni izliyor, ama ilgisiz gibi. Yok yok; şöyle diyebilirim; onun kafası başka bir alemde ve başka türlü çalışıyor.

Cindy'nin üzerinde (krem ya da beyaz) açık renk bir elbise var.

Çok, çok güzel ama bunun dışında da bir değer var onda. Ne düşündüğünü bilmiyorum ama, vücutça olduğu kadar kafa olarak da değerli geliyor bana.

R. Gere ve C. Crawford biliyorsunuz evli. Ama ikisinin evli oluşu bana (rüyamda) öyle geliyor ki, elma ile armutun evliliği gibi. Gerçekten de öyle herhalde. İçinde bulundukları p iyasada birbirleri için bir nevi etiket oluşturuyorlar sanki. Bunun için evlenmişler. Yok canım, sevişiyorlardır da mutlaka.

İkisi de hissettiğim pisliklerine karşın sonuç olarak temiz iki insan gibi geliyor bana.

Sonra rüyamın içinde bunun bir rüya olduğunun farkına varıyorum. (Rüyamın bilincine varış). Ama hâlâ uykudayım tabii...

Uyanır uyanmaz ikisini de yaz tatili için Türkiye'ye çağırmayı düşünüyorum. O anda bu istek o denli kuvvetli ki bunu sağlamak için planlar kurmaya başlıyorum.

Ne yazık ki, kurduğum planlar başarıya ulaşacakmış gibi gelmiyor bana.

Ulan bel Cindy Crawford ve Richard Gere'yle burada, başabaş bir yaz tatili geçiremiyorsam ben daha ne yapayım?

Onları çağırmalıyım ve buraya gelmeliler. Günlerimiz yalnızca bizim olmalı. Basına kapalı. Kara güneş gözlükleriyle, sıradan turistlermişcesine gelsinler. Zor değil, inan olsun zor değil.

Ne harika, kimbilir ne harika günlerimiz geçerdi. Sessiz, sedasız, insanların arasında kayarak.

Şiş kebap, rakı, kola, tartışmalar ve gece deniz kıyısında ateş yakış. Hepsi güzel. Daha ne istenir?

Not: Richard Gere gelmese de olur.

Kemal'in köpeği Mişa, rüyasında çocukluğunu, annesini ve kardeşlerini görüyormuş...Uyurken çıkardığı seslerden anlamış bunu Kemal. Bazen ben de **ABDİ** ve Nihavent'e uyurlarken dikkatlice bakıyorum...Gördükleri rüyayı anladığını sanmak, ancak Kemal gibi bir pelerinli tavuğa yakışır diye düşünürsem de sonra hemen fikrimi değiştiriyorum...

Bir Japon kısa şiirinde birbirine sarılarak uyuyan sevgililerin aynı rüyayı gördükkerinden sözedilir... Kaynağını unuttuğum bir inanca göre ise, bu ölümsüz beraberliğin habercisidir...

Sabahları sevgilinize rüyasını anlattırmayı unutmayın...

Dün sabahki derecinde Lombak için "trip çekerlemesi" deyimini kullanan Lombak'tan sorumlu komik bakanı Tuncay **AKGÜN** gün boyunca "Allah ve Traj kelimelerini ağzından düşürmemiştir...

EN ALTTAKİLER

RALİP TEKİN
KEMAL ARATAN

SAMİMİ İTİRAFLAR

FATİH KAÇAN

Merhabalar sevgili okuyucular. Nasılsınız, iyi misiniz? Durun sizlere şöyle bir bakayım... mmm... Bakıyorum da hepinizde gayet sıhhatli ve iyi görünüyorsunuz, aman ha hep böyle kalın. Allah sıhhatinizi afiyetinizi daima dalmi kılsın, inşallah... Evet gel gelelim bu haftaki yazımızın konusuna.

Leman dergisinde Firavun'un Laneti adlı köşeyi yaratan arkadaş sana sesleniyorum: Varmı öyle hastayım ayaklarıyla dergiyi bırakıp gitmek ha... Bak oraya gelirsem çok fena olur kafanı patlatırım, gözünü kıranım, burnunu ısırım senin. Çabuk dergiye dön üzme bizleri.

Güneri!... Merhaba canım ne haber, nasılsın, iyisin dili mi hayatım? İyisin iyisin biliyorum, bak bu hafta ben ne yazmışım okuyabiliyor musun? Elbetteki okuyorsun benimki de ne acayip bir soru yani. Canım... Bak sana ne diyeceğim şimdi iyi dinle beni: Hani hatırlıyor musun bundan 5 ay evvel, gazetenin servisine binmiş evimize gidiyorduk da sen bana dergi hakkında bir şeyler anlatmıştın. Belki sen unuttun söylediklerini ama anlattığın her şey kelimesi kelimesine benim aklımda. Bana ne anlaattığına gelince, anlattığın şeyleri burada yazmayacağım tabiiki. Aslında böyle yapmam okuyucular açısından haksızlık oluyor ama ne yapalım, sevgili okuyucular hepinizden özür diliyorum. Bu benle Güneri'nin arasında kalması gerekli bir sır, anlaayışla karşılayacağınıza eminim... Sevgili dostum, kardeşim Güneri. Bak hayatım samimi itiraflar köşesine ilk defa böyle bir yazı yazıyorum. Bu yazı hiçbir okuyucuyu (Senin hayranların dışında) ilgilendirmiyor. Bu da böyle olunca elbetteki bende puan kaybetmiş oluyorum. Bu hafta seni yazacağım yere çok dah keyifli, birçok insanın anlayabileceği yakın bulduğu bir konuyu yazabilirdim. Ammaaaa... Düşündüm ki, eğer sen bir dahaa bu dergide yer almayacaksan, ben eskisi kadar heyecanlı yazılar yazamayacağım çünkü, sen bir coşkusun. Enerjisin, dergide ruhunu yakalayabildiğim iki üç insandan biri sensin, inan yalan söylemiyorum. Sen olmaz isen ben bu tür yazıları, daha fazla yazabileceğimi sanmıyorum. Bak Güneri, sen beni çok iyi tanıyorsun, inanki bu yazıyı hoşluk olsun falan diye yazmıyorum. Çalışamıyorum Güneri anla beni, anlıyorsunda zaten yaa... Güneri, dergi çalışma günleri artık fenalaştı, hiç kimse muhabbet yapmaz oldu, herkes erkenden uyku tulumuna girip uyuyor, yaptığım muhabbetlerde karşıma asla senin gibi bir partner çıkmıyor, çıkamazda zaten. Eskisi kadar gülemiyorum arka odada çalışırken, vallahi kulağıma hep o senin yanmış İstanbul simidi gibi kahkahaların geliyor. Kur'an musap çarpsın abartmıyorum Güneri, vallahi doğru söylüyorum oğlum gel be, gel artık buraya...

Yollarda yürürken ne zaman kediye, köpeğe benzeyen bir insan görsem, senin karikatürlerin geliyor akalıma. O çizdiğin adam şeklindeki kediler ve koyunlar geliyor. Dergi hazırlanırken bakıyorum, kimse öyle şeyler çizemiyor, çıkmıyor demiyorum çünkü çizemiyorlar. Zaten onları sende bilerek çizmiyordun, beyninden ve bileğinden çıkıyordu o kedi ve koyun şeklindeki insanlar. Güneri, eğer bu yazıyı okuyup gevrek gevrek güldükten sonra gelmez isen buraya, inan yemin ediyorum ben gelir kendi ellerimle alırım seni. Nerede olduğun, ne yaptığın, neyle uğraştığın ilgilendirmiyor beni, sadece seni burda görmek istiyorum. O sevimli suratını, hafif göbeğini, abinin Avrupa'dan getirttiği Puma marka ayakkabılarınla yürürken görmek istiyorum seni. Bak eğer gelirsen (kesinlikle geleceksin) sana istediğin kadar yemek ısmarlayacağım, sinemaya götüreceğim, kısacası elini sıcak sudan soğuk suya sokmayacağım. Hadi güzelim, üzme bizleri, hadi gel, hadi hadi hoop... Sevgili okuyuculara not: yurdun dört bir tarafından yazmış olduğunuz, birbirinden heyecanlı ve dürüst mektuplarınız elime geçmiş bulunmaktadır. Zaman bulduğum sürece hepsine cevap vereceğ...

Ruh Sineması

TUNCAY AKGÜN

Feyhan Sofrası

FEYHAN GÜVER

KURTLARLA VALS (II HAFTA)

Geçen haftanın özeti: Araba kara saplanmıştı. Ben yola yaya devam etmeye karar vermiştim. Lakin çok geçmeden uzaklardan kurt sesleri duyulmuştu. Ve bu hikaye gerçekti. Şimdi devamı...

Birden onları gördüm. Gözleri kor gibi parlıyordu ve hızla yaklaşıyorlardı. Galiba beni yiyecektile!.. O kadar korktum ki elimden bırakmaya bir türlü kıyamadığım zarfı bıraktım ve ağaca çıktım. Az sonra üç tane kurt ağcın dibine geldi. Zarf yerde. Bir tanesi zarfı önce kokladı sonrada yırttı. İçinden karikatürlerim ve yazım çıktı. Yazım ortadan yırtılmıştı. Zarfı yırtan kurt dikkatle karikatürlere baktı, kokladı. Sonra galiba gitmeye karar verdiler. Ama son anda zarfı yırtan kurt döndü ve yukarıya bakarak şöyle dedi: "Ne bu espriler böyle boktan, uyduruktan. Çizgilerinde daha oturmamış. Absürt epriler çizme, tramplarını da daha özenli at. Ne öyle koca noktalı tramplar atıyorsun. Yazılarında bi tuhaf. Daha kimse ne yapmak istediğini anlayamadı". Olur şey değil ilk kez bir kurtla konuşuyordum ve o bana neler söylüyordu. Kaba hayvan!.. "Ama.. Ama sen kimsin ki benim yaptıklarımı eleştiriyorsun" dedim.. "Kim miyim dedi. Ben Kurt Rasıl'ım. Arkadaşlarım da Kurt Waldaym vev Kurt Kurt. Tarkan'ın Kurt'u.. Ne ilginç abi ya!.. Tarkan'ın Kurt'u.. "Tarkan'mı" dedim. O yaşıyor mu? Yani.. Yani ben onu yıllardır hep çizgi sanıyordum. Demek ki gerçekmiş. "Gerçek ile hayal arasında pek farkı yoktur dedi Kurt Rasıl. İstersen seni ona götürelim ama önce aşağıya inmelisin. "Ya ineyimde beni yiyesiniz" Hele bir çizeri asla. Hele hele bir bayan çizeri. Zaten azınlıktasınız." Beni yemeleri ihtimmaii olsa bile böyle birşey için ağaçtan inmeye değerdi doğrusu. Bu olağanüstü birşeydi.

Tarkan ha!.. Kimse inanmazdı. Ağaçtan indim. Kurt Rasıl Kurt Waldaym, Kurt Kurt ve ben yola koyulduk. Çok uzun bir yoldan sonra bir mağaraya geldik. Çok heyecanlanmıştım. Tarkan ha... Demek çizgi değillmiş. Belki onunla röportaj bile yapardım. Her taraf karanlıktı. Sonra karanlığın içinde bir meşale belirdi. Sonra... Sonra da sanki başımın içinde havai fişek patladı ve herşey kararadı.

Gözlerimi açtığımda hâlâ arabada olduğumu gördüm. Aslında araba kara saplanığında hiçbir yere kımıldamamıştım. Sarı zarf yanımdaki koltukta ööle duruyordu. Birilerinin geçmesini beklerken dalmıştım. Saate baktım 11.20'ydi ve artık sarı zarfın postaya yetişmesi hayaldi. Kahretsindi.

Saat 12'de eve gelebildim. Kahvaltı için demlenen çay hâlâ sıcaktı. Televizyonu seyrederken Tarkan acaba sahiden varmıydı diye düşündüm. Yoksa sadece çizgi miydi?..

EN ALTTAKİLER

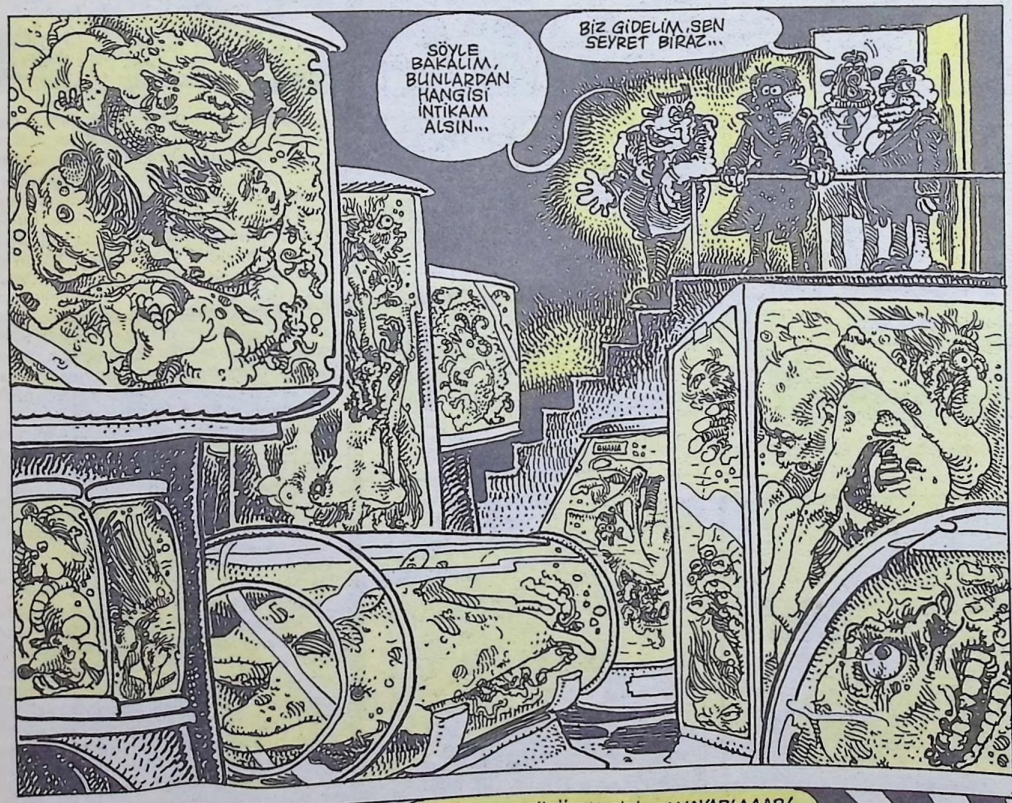

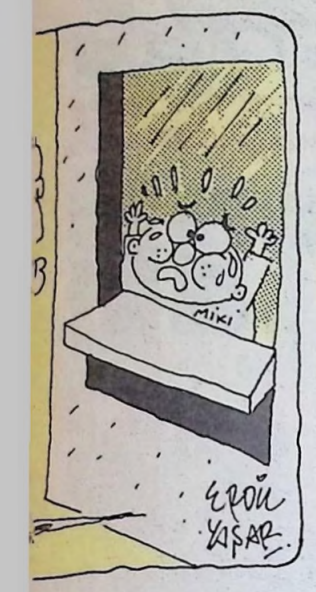

...nı tazelemesi No: -1-

Mahmut TİBET

Kırık Leblebi

SUAT ÖZKAN

Le-Manyaklar

MIRHIBA sevgili hayranlarım ve MIRHABA sevgili Eyüp severler...

Bu hafta yine Leman'dan naklen yayındayım... Geçen hafta tam yazımı bitirdim dergiye teslim etmek için içeri bir girdim, bir de ne göreyim Tuncay Abi'nin yanında bir kedi var. Eyvah dedim bize yol görünüyo galiba. Sonra işin aslını öğrendim, o kedi Tuncay Abi'nin kedisiymiş evden getirmiş. Tuncay Abi'nin 3 tane kedisi olduğunu duymuştum, kendisi kedileri çok severmiş. Duyduğuma göre onları hep Wihiskas kedi maması ile beslermiş. Ben daha wihiskas görmedim, anlatıyorlar, neyse ağızları sulandırmayalım, Tuncay Abi'nin kedisini biraz aptal buldum salak salak bütün gece bana bakıp durdu... Zaten herkes dergide Tuncay Abi'nin arkasından kedilerini konuşup gülüyor. En sevdiği arkadaşları bile evine uğramaz olmuş, çünkü evi hep kedi pisliği kokuyormuş, kediler önüne gelen yere pisliyorlarmış, tüylerini de döküyorlarmış. Yahu şans işte biz sokaklarda dergi köşelerinde sürtelim, aptallar Wihiskas yesin sıcacık evlerde yaşasınlar, olacak iş değil. Neyse efendim gelelim bu haftaya; bugün yine derginin bulunduğu Zeynep Sultan Cami Sokak'la fıldır fıldır dolaşmaktan ayaklarım yoruldu. Dergiye geldim. Isıtıcının karşısına şöylece uzandım. Bir yandan ısınıyor, bir yandan iş başında kendinden geçmiş Leman'cıları izliyorum. Bir ara kapı açıldı haydaa! Bir kedi daha, Bahadır Abi'nin kucağında. Adı ABDİ miymiş neymiş, neyse efendim, bu ev kedileri hep aptal mı oluyor anlatamam size. Böyle bir kedi olamaz! Elinde bir tespih şıkır şıkır dolanıyor dergide. Sonra bana geldi gözlerini dikti. Sürekli sırıtarak bana bakıyor, asabım bozuldu. Dışarı salona çıktım bir de baktım peşimde. Yanıma geldi, pis pis sırıtarak ne dese beğenirsiniz!! SENİ OTOMOBİLLEN dirilim mi? Hayda dedim bu kedi erkek kedi ile dişi kediyi ayıramacak kadar moron galiba... Bak dedim benim adım Eyüp ve bir erkeğim ve çıkardım afadersiniz şeyi gösterdim. HİHEHE! İğrenç kedi naaptı biliyor musunuz o da şeyini gösterdi benimki daha büyük dedi ve pir pis sırıtarak bıyıklarını burmaya başladı. Al dedim bir aptal daha ama bu hem aptal hem sapık. Bu ev kedileri hep böyle midir? Bırakın yahu şu kedileri evlerde beslenmeyi; dengeleri bozuluyor ya da arasıra veteriner yerine psikiatrislere de götürün bari tövbe tövbe.

Neyse efendim bu haftaki konumuz berbat bir konuydu haftaya kadar MIRKALIN. Akıllı ve terbiyeli kediniz Eyüp...

LeMan DUVARI

İnsanlar ikiye ayrılır; İNSANLAR ve DİĞERLERİ
Utku GÜRTUNCA

TÜRKİYE ÇIĞ ATLIYOR
Ömür KURUM

Yolu fordculuktan geçen herkesle bir gün bir otobüste buluşmak üzere...
Suavi Özyiğit

Biz insanlar-Biz insanları itebildiğimizdir yalnızlık
-Bülent ÇULFA

ÖLÜM, YAŞAM DENİLEN YOLUN ÇIKMAZ SOKAĞIDIR
Servet YURTTAŞ

Hepimiz sapığına kadar ERKEĞİZ...
Servet YURTTAŞ

Stresi alletmek için, Stresten daha aktif olabilmelisiniz
—Hasan AYDOĞAN—

•2 Almanya birleşti hâlâ orgazm olamadı...
•BİR SEKYAZI: ''Boşaldıktan sonra çalkalayınız.''
Yukarıdaki daha önce yayınlanan duvar yazıları Şafak ALTUN'a değil Ömür KURUM'a aittir. Bu yanlışlıktan dolayı bizden özür dilemişlerdir ve bu özürde kabul edilmiştir, uzatmayın.
''C.K.''

KOMİKAZE

ERDİL YAŞAROĞLU

EN BÜYÜK KİM?

BRAAAAAAM
ÇIĞ!..
ÇIĞ DÜŞTÜ GETTİ HEPİSİCİĞİ!
NE?.. N'OLUYO? YOLU GÖREMİYORUM!..
HAYIIIR!..
DE GET LA GAVAT! BURA BENİM BÖLGEM, BURADA SATIŞ YAPAMAZSIN!.. ELİMDEN BİR KAZA ÇIKMADAN KAYBOL HADİ!..
BROOM

BİR ARPA BOYU

DİYOR Kİ

Cevaplar tarlasına gitmedeyim, sepetim kolumda. Sorular ekmiştim, hasat mevsimi koynumda. Kâr etmek niyetim, niyetim ortada.

GÖKHAN DABANLI

BAYIR GÜLÜ

Feyhan GÜVER

CÜMBÜR CEMAAT

AHMET YILMAZ

●KILLANAN ADAM 'ın güzel bir macerasıdır.

DEV MACERA
HAKİKATIN GERÇEĞİ

hassas noktalar

M.CAĞCAĞ

ENVER İLE DENVER STORYS PART TWO... (DENVER'İN TERKEDİLİŞİ)

okur mektupları

Ben bir işçi çocuğuyum. Babam da işçi çocuğuydu. Yani birkaç jenerasyondur bizimkiler. Ve ben pek gelişme gösteremedik. Ben de işçiyim ve bütün dünya işçileri gibi benim de birçok sorunum var. Bütün bu sorunlar ilk insandan bu yana çözülemedi çözülmedi.

Bu sorunları ne Marx'ın teorileri ne Lenin'in kuramları ne de Stalin'in katliamcı devlet emperyalizmi çözemedi. Şimdi hemen ayaklanıp celallenmeyin ya da aferin çocuğa aklı başına gelmiş demeyin. Ben Marx'a ve Lenin'e inanıyorum. Materyalizmin kesinliğinden adım kadar eminim. Çünkü bütün dünyevi evrensel oluşumların başka mantıklı ve bilimsel açıklaması yok.

Yok ama teori ile pratik birbirini tutmadı tutturulamadı. Bütün bunlar üreticilerin kölelliğini sona erdiremedi. 1917 Ekim'inden önceki Rusya ile günümüzün Rusyası veya sözde bağımsız devletler arasında pek fark yok. İşçi yine sefil, köylü aç ve ikisi de baskı altında. Bütün sözde sosyalist ülkeler Sovyet yardımı kesilince sapır sapır döküldü. Demek ki sosyalizm bu ülkelere bağımsızlık bile kazandıramamış. Anlaşılır ki bunca yıl peşinde koşup hakkında ütopyalar yarattığımız sosyalizm masalı artık yemiyor. Bir yanda vahşi ve barbar ağzından salyalar akan Amerikan İngiliz, Alman, Japon emperyalizmi diğer yanda buz gibi soğuk duvar kadar sessiz tepki vermez sosyalist blok ve çarkların arasında kalan işçiler, köylüler, öğrenci, memur yani halk. Bu arada birileri hasatı kaldırıyor. Batıda patronlar ve burjuva sınıfı sosyalizm takımında komünist parti yöneticileri, üyeleri, propagandistleri ve tümümün yalakaları.

Peki ne yapmalı? Her şey kabulümüz, bizi köle gibi çalıştırın, servete servet katın, altta kalan kırıntıları da bize atın yeter mi diyelim. Ki bunun her iki kesim de yapıyor, yapmıyor mu?

Ancak yine de bütün bu karamsar ve belki de cahilce çizilmiş bu tabloya rağmen ben sosyalizme inanıyorum ama Sovyetler Birliği, Küba, Almanya, Romanya, Bulgaristan gibi ülkelerdeki sosyalizme değil. Gerçekten herkesin emeği kadar ihtiyacı kadar "Hakkettiği" ölçüde kazandığı ve bunu en iyi şekilde değerlendirip özgürce yaşadığı bir sosyalizm istiyorum.

Sonuç olarak yukarıda dile getirdiğim konularda yanlış gözlem ve izlenimlerim olabilir. Hatalarım varsa bağışlamayın ama benim aklım bu kadar basar. Ne de olsa milyonlarca işçi karıncadan bir taneyiz. Birçokları gibi düzinelerce kitap yemedim. Entel barlarda dünyayı kurtarıp, hesabı veresiye yazdırmadım. Her tür eleştiriye açığım. Beni bilgilendirmesi için MACİT'E bile açığım. Hepinize mutlu ve Lemanlı günler

İzmir'den ÜMİT

Sevgili İ.T. (Uludağ Üniversitesi Kamu Yönetimi)
Öncelikle LM topluluğuna saygılarımı sunarım.
5. sayıdaki karşı yazınızda yüzeysel, soyut ve mantık dışı bazı genellemeler yaparak yakamızdaki Mülkiye rozetinin gözünüze batan kısmından söz etmişsin. Biz hiç kimsenin gözüne MÜLKİYE ROZETİ sokmak için uğraşmıyoruz. O tarihtir, kültürdür, şeref madalyasıdır, gelenektir, görenektir, o yıllarca uykusuz geçen gecelerin sabahındaki tanyerini bilenerin namusudur, o onurdur, şerefdir, Türkiye'dir... Nihayet o MÜLKİYEDİR... Gözüne giren o rozette sabahlara kadar ders çalışan insanların hissedemediğin haklı gururu saklıdır. Rozetimizi gözünüze sokmak yerine, imajımızı beyinlerinize sokabilseydik, bugün bu geyik muhabbetini yapamayacaktınız.
Mülkiye yıllarında bir yurtta kalıyordum, bu yurtta bir yıl boyunca bütün çalışması sınav akşamı bir kaç saat notlara göz gezdirerek sınıf geçmek olan GAZİ'li, Ankara İdari Bilimler'li, Hacettepeli, İlahiyatçı, hatta ve hatta ODTÜ'lü nice öğrenciler gördüm. Hasbelkader üniversite kazanıp Ankara'ya gelen bu insanlar, sınav akşamı bir kaç saat ders çalışıp sınıf geçmeyi yaşamlarının en mutlu ve zevkli olayı olarak kabul ediyorlardı. Ne de olsa, bir yıl boyunca hiç çalışmadan, eğlenmiş, gezmiş, o kahve senin bu kahve benim okey oynamaktan ellerinin nasır çıkmış; lütfen iki saat ders çalışıp ders hocasına ve fakülteye aynı zamanda NANİK yapmıştır. Bu insanlar, yıllar sonra ekonomik ve sosyal yaşamın içine girdiklerinde kısa yoldan köşeyi dönmenin pratiğinden fevkalade yararlanmışlardır.
Sonra kalkın, Mülkiyeliler birbirlerini tutuyor da, birbirlerinin omuzlarına basarak bürokraside yükseliyorlar, deyin. Hayır efendim, biz gece uykusuzluklarından, bir ders için özümsediğim 10 kaynak yapıtan, hocanın söylediklerini iyi not etmek için önüne uzattığımız teypten ve MÜLKİYELİĞİN verdiği haklı gururdan başka hiçbir şeye sahip değildik, başka hiçbir ayrıcalığımız yoktu. Biliyorduk ki, bu oyun başka bir oyundur ve çocuk oyunlarına benzemezdi, Üniversitede mahalle kültürünü ve önyargıları bir kenara bırakıp evrenselleşmenin ne demek olduğunu iyi bilirdik. Sınıflararası değil, sosyal statüler arası değil bilgilerarası kast rejimine inanmıştık. En iyi sevgilimiz kitaptı, paneldi, açık oturumdu, konferanstı, sergiydi, senfoni orkestrasıydı, yeniden doğuştu... Çalışmayı hayvanlar arasında en fazla inek temsil ettiği için İNEK BAYRAMI kutluyorduk.
Bir dönemdi, calp geçtik o sıralardan/Bir cevherdik biz işlenip geçtik Siyasaldan/Çok emekler verdik çok yaslar akıttık dideden/Çekildik izzet ü ikbal ile BABİ MÜLKİYEDEN... Her şey Mülkiye ve Mülkiyeliler in...
Saygılarımla/Sevgilerimle...

Bir Mülkiyeli
(Aydın Levent ÖZKAN)

Günün soğuğunu tenimde, bunalımını hışmını yüreğimde ta derinden hissederken, yıllardan bu yana boğazına kadar gelip de düğümlenen, kimseye açamadığım sorunumu derginiz aracılığıyla topluma açmak istiyorum. Aslında bu sadece benim değil tüm insanlığın bir köşeye bırakılmış bir sorunudur. Ben 22 yaşında eşcinsel bir gencim. Eşcinsel olmamın şu ana kadar ki abes korkusu beni oldukça yılgın, başarısız yapmakla beraber, mutsuzluğun da derin kollarına atmış bulunmakta. Dışardan gözlemlediğim kadarıyla toplumumuzda eşcinsellere karşı müthiş bir baskı var. Toplumu meydana getiren insanlarımız, eşcinselleri dışlamalarıyla birlikte, eşcinsellere igrenç damgalar da yakıştırıyor. Şu an toplumumuz eşcinselliği cinsel sapıklık olarak adlandırmaktan da kesinlikle kaçınmıyor. Toplumumuzda kalıplaşmış bu çarpık değerlendirmeler benim kimliğimi saklamamı da gerektirdi. Toplum dışı kalma korkusu, iğrenç damgalar ve kendimden de gelen içe kapanıklık kimliğimi saklamamla beraber gün geçtikçe erimeme de yol açtı. Belki bugün büyük bir cesaretle kimliğimi sergileyebilirim ama getirebileceği kötü sonuçlar da yaşamdan tamamen koparabilir beni. Eşcinsel olduğumdan kesinlikle utanmıyorum ve savunuyorum da, çünkü bu bir yaradılış biçimidir. Geçenlerde 900 900 249 adlı numarayı aradım. Sn. Dr. Haydar Dümen'in konuyla ilgili doyurucu bilgileri beni oldukça mutlu etti. Bugün Avrupa'da, hatta dünyanın büyük bir bölümünde eşcinsellik normal karşılanmakta. O insanlar eşcinsellik konusunu araştırıp kavramış durumdalar ki, normal karşılıyorlar. Ama yurdumuzda eşcinselliğin sapıklığa kadar getirilmesi bence üzücü. Artık insanlarımızda araştırıp öğrenmek değil de insanların gururuyla oynamak ve insan seviyesinden düşürmek yaşam tarzı haline gelmiş, bunun yanında çok tutarlı ve kültürlü insanlarımız da var. Bugün benim erkek sevdiğim var ve onu deli gibi seviyorum. Ona bunu söyleyemedikçe kahroluyorum. Şunu demek istiyorum biz eşcinsellerin de sevme ve sevilme hakkı var. Heteroseksüel ilişkilerde kurallar nasılsa homoseksüelliğin de belli kuralları var. Heteroseksüel insanlar ne kadar istek duyuyorlarsa, homoseksüeller de istek duyuyor. Bu yaradılış biçimi suç mu, soruyorum sizlere, toplumumuzun insanları? Kimliğimi daha fazla saklamak istemiyorum. Sevdiğim kişiye duygularımdan bahsetmek istiyorum, fakat çekiniyor, korkuyorum, kimseye bu konuda açılamıyorum. Eşcinsel arkadaşlardan yardım bekliyorum. Sn. Dr. Haydar Dümen gibi konuda eğitimini görmüş kişilerden, toplumu bilinçlendirmelerini istiyorum. Toplumumuzdan duyarlı olmalarını, tüm eşcinseller adına diliyorum. Bizi hor gören insanlar, bizler cinsel sapık değiliz, bizlere eşcinsellik adına hiçbir şey bilmeden yanlış değerlendirme yapmayın. Eşcinsellik çok kapsamlı bir konu, araştırın, eleştirinizi öyle yapın. Bizler de insanız, çünkü yaşamda ve mutlulukta bizim de payımız var. Bizlerle ilişki kurun demiyorum, bizi anlayın yeter.

Zonguldak'tan T.A. (Tüm eşcinseller adına)

Sevgili Leman'cılar ve Okurları Merhaba,

Sizleri seviyorum ve gönülden selamlıyorum. Birkaç gündür beni yoran, umarsız ve sıkıntılı kılan sorunumu paylaşmak istiyorum ki, paylaşmak yaşamın özü, yaşama tutunmak... Şu anda bu sorunumu paylaşabileceğim kimse yok, öyle yalnızım ki. Kısa bir dönem önce bebeğim olacağını öğrendim, şaşkınlığım sonradan korku ve çaresizliğe dönüştü. Gittiğim doktor gebeliğimin, sona erdirmenin çeşitli komplikasyonlara (Benim yapım nedeniyle) neden olacağını ve yaşamımın tehlikeye atılmış olacağını söyledi. Devam ettirmem ise işimin sona ermesi, ortada kalmam demek. Çünkü 4 yıllık fakülteden sonra devlet memuru oldum ve asaletem dahi onaylanmadı. İş bulacağımı bilsem ayrılacağım ama 3 yıllık işsizlik sonucu bu işimi sağladım. Devletin yasal olmayan gebelikleri asla onaylamadığını, onaylamak bir tarafa nasıl baktığını hepimiz biliyoruz. Allemi, tüm çevremi bir yana bırakacağım, fakat herşey parayla mümkün. Yeni bir çevrede işsiz ve yalnız. Birbebekle ne yapacağım. Ya da bütün riskleri göze alıp, bebeği aldıracağım, fakat ben de herkes gibi yaşamayı seviyorum ve öğreteceğimiz çok şey olduğuna inanarak bizim gibi insanların ayakta kalması gerekliliğini savunuyorum. Ve sonuçta yapabileceğim o kadar az şey var ki. Birlikte olduğum insan ise benim çocuğu bir yaptırım gücü olarak kullandığımı sandı. Ve yalnızca ev tutup beraber oturabileceğimizi, nikâh yapamayacağını söyledi. Bunun işsizliğim demek olduğunu söyleyince de, (kendisi de işsiz ve yardımcı olacak kimse yok) bana hiçbir öneri getiremedi. Zaten benim çocuğu ona karşı yaptırım gücü olarak kullandığımı düşündüğünü hissettiğim an görüşmeyi kestim. Bazen yaşamda her şeyden yorulduğumu hissediyorum. Kaç kez tükürmek istedim, kendimi aşmaya çalıştım ve aştım da birtakım yaptırımları. Direndim ki direndiğim oranda ayakta kaldım. Ama bazen bir yere geldim, yoruldum, küsüp kaldım. Adımlarım yavaşladı nedensiz. Aştığım onca değer ya da değersizlik karşıma dikildi alabildiğince realitesiyle... Kuvvetsiz olsam ya da direnmeyi yaşam biçimi saymasam, çoktan hiç olurdum. Hâlia da ayakta kalmak için direniyorum. Yaşamda kalmak, eskisi gibi gülmek için, okumak, şiir yazmak için, sinemaya gidip, İstanbul'u gezmek için, daha yapacak çok şeyim olduğu için, onurla direniyorum. Yaşamımı kaybetmeyi istemiyorum. Bebeğimi kaybetmeyi istemiyorum. Dahası onursuz birtakım insanlar tarafından (devletin uşakları ya da ahlak bekçisi Murtazalar tarafından) onursuzlukla suçlanmak istemiyorum. Peki ama şimdi ben ne yapabilirim? Belki siz bu yazıyı okurken, "Bir kardelen gelip geçmiş olacak dünyadan, hep başını güneşe uzatıp aydınlığı yüreğinde barındırarak" belki de gün sayacak kardelen isimli bebek için isimsiz bir Leman okuru.

EN ÇOK İNSANLARI-BEBEKLERİ-KEDİLERİ SEVİYORUM. BİR DE ÇİÇEKLERİ.

KARDELEN/İSTANBUL

Baraj sistemine karşı çıkan mektuba karşı çıkan arkadaşa yanıttır. Ben A.Ü. Hukuk Fakültesi 1. sınıf öğrencisiyim. Baraj sistemi bizim üniversitemizde de uygulanıyor ve milletin asabını bozuyor. Aslında sorun şu: Lisenin bunaltıcı, baskıcı ve üretkenliği engelleyici ortamından geliyoruz hepimiz. Kazandığımız üniversiteyi de bitirerek kendi dalımızda iyi birer eleman olmak istiyoruz. Bu da ek olarak yukarıda sözünü ettiğim lise ortamı ve biraz da üniversitelî olmanın getirdiği bir olgunluk, bizi çeşitli sosyal ve kültürel olayların içinde olmamızı gerektiriyor. Sonuçta dersin dışında da uğraşılan olan, hayatın tek düzenliliğinden kurtulmuş insanlar olmak istiyoruz. Ne var ki bu baraj illeti bizim bu tür faaliyetlerde bulunmamızı engelliyor. arkadaşın bunun aksini söylemesi çok yanlış. Çünkü dersler gerçekten de insanın başka bir şey düşünmesini engelleyecek kadar ağır. Ders çalışmak ya da sosyal insan olma seçimiyle karşı karşayısınız. Bunun sonucu olarak da bizler, "Barajı geçemeyip sınıfta kalma ve sonrasında okuldan atılma" korkusuyla karşı karşıyayız. Kafamızın bir yerinde bu düşünce devamlı olarak bizi rahatsız ediyor . Bu konuda söylediklerim hakkında kuşku duyanlar varsa, hukuktan mezun olanlarla bir konuşsunlar. Bundan başka "Derslerini iki senede veremeyen bir insanın okuyacak kapasitesi yoktur" görüşünü benisemiyorum. Arkadaşın kapasite ile ne kastettiğini tam anlayamadım ama bu insanlar o üniversiteyi kazanarak okulda okuyacak kadar kapasiteye sahip olduklarını kanıtladılar. Birçok zahmete katlanarak üniversiteye girme hakkını elde eden bu insanları okuldan atıp, hayatının akışını değiştirmek bu kadar kolay mı? Yine arkadaşın 1. sınıf baraj sisteminin eğitimde kaliteyi artırması savı gülünç. Türkiye'nin en büyük ve nitelikli insan yetiştiren üniversitelerinde bu sistem uygulanmıyor. Sistemin uygulandığı yerlerde ise insan baraj baskısı yüzünden hem tam verimli olamıyor hem de insanların elini kolunu bağlıyor. Çukurova Üniversitesi'nde 6.000 imza toplanarak bu sistemin kaldırılmasının istenmesi (ve kaldırılması) de öğrencilerin olaya ne kadar ters baktıklarının bir kanıtı. Fakültemizde yapılan ankette öğrencilerin % 90'ının sisteme karşı oldukları saptandı. Yani insanlar yalnızca üniversitelerin sosyal ortamına katılmak için geliyorlar buralara (!) Ve bu halnler üniversitelerdeki eğitim kalitesinin düşmesini istiyorlar (!) Belki bu mektupta en önce söylenmesi gereken şey şuydu. Gerek ağır dersler, gerekse baraj sistemi insanın robotlaşması amacını güden ve bilinçli olarak uygulanan bir model. Arkadaşın düşüncesinin yalnızca "İyi yetişmiş bir insan" olgusundan kaynaklandığını ve bu insanların hem mesleki yönden iyi yetişmesi hem de sosyal alanda kendini yetiştirmesi bence en ideal olanı. Son sütun şu: Yukarıda sözünü ettiğim "Robotlaştırma operasyonu"na hep beraber karşı çıkalım. Hepinize barajsız günler...

Not: Ulan Leman, bizi böyle kendine bağlamaya ne hakkın var lan? Şeytan diyo vur gözünün üstüne bi tane...

Notun notu: "Leman Gecesi" fikrini yürekten destekliyorum. İyi olur yaa. Biraz stres atanz.

Hukuktan Bir Vatandaş

Türk Leman Yazar ve Çizerlere Merhaba!

Yaklaşık 3 aydır derginizi okuyorum. Gerçekten güzel bir dergi. Yazı ve karikatürlerinizde hemen hemen her konuya değiniyorsunuz. Benim sizden bir isteğim var. İsteğim şu, daha doğrusu birkaç isteğim:

1- Gazi dede iyileşmedi mi (Dede Gazi) (Sevdiğim bir tipti).

2- Edebi lakırdılar köşesinden pek bir şey anlamıyorum. Çok karışık. Herhalde Türkçeyi pek anlamadığım içindir, daha doğrusu bazı kalıplaşmamış deyimlerin sözcükleri biraz netleşse.

3- En önemlisi: Okur mektupları köşesi gerçekten güzel. Fikirlerin tartışıldığı bir nevi açıkoturum. Ben burada çok sıkılıyorum. Başka bir yere gitmeye de şimdilik imkân yok. Hele kış ayında...Kahveden başka gidecek yer yok. Yazın bir çayımız var gider yüzeriz. Kışın o da yok, çamur bol. Kahveye de gitmiyorum. Zamanım evde geçiyor. Arkadaşlarla isteğim okurlar adreslerini yazarsa belki yeni arkadaşlarla tanışma imkânı olur. Bu gerçekleşirse ben ve daha birçok kişi sevinir. Burada başka Leman alana rastlamadım. Varsa da görmedim. Zaten dergi buraya perşembe-cuma günleri yetişiyor. Bir Leman bir de Ülke var. Genelde bunları okurum, birde bazı kültürel dergiler, Fatih Kaçan çok sıradan yazıyor. Konularını biraz değişik seçse daha iyi olacak, herhalde konu bulamıyor. Hele İstanbul gibi devlet kadar bir şehirde. Sizi eleştirmiyorum, yanlış anlamayın. Harkit-Sarkıt'ın da sesi çıkmıyor. Başınızı çok ağrıttım. Özür dilerim.

A.Kadi Kayacı - Varlık Kırtasiye Dörtyol Nusaybin/MARDİN

DUYURULAR

- Altay ÖKTEM'in **"Sukuşu"** adlı şiir kitabı Yazılı Günler Yayınlarından çıktı.
- Behçet Çelik'in **"İki Delî Derviş"** adlı kitabı Yazılı Günler Yayınlarından çıktı.
- M.Erol Polat'ın **"Balonsu Mutluluklar"** adlı şiir kitabı çıktı. **İsteme adresi:** Batı Mah. Mektep Sk. Sur Apt. No: 9/1 Pendik-İSTANBUL .
- Aylık karikatür dergisi **"Yazısız"** çıktı.
- **"GINA"** mizah dergisinin 2. sayısı çıktı.

- Maltepe ressamlarından **TİMUR ÇELİK**'in resim sergisi 17 Şubat-7 Mart tarihleri arasında Ankara Galeri Sanat Yapım'da mutlaka görülmelidir.
Adres: Çiftlik Cad. 35/1 Şenyuva Atlıspor Kulübü karşısı Emek/Ankara

LeMan **Dönem:2 Yıl: 1 Sayı: 14** 18 Şubat 1992

İMTİYAZ SAHİBİ: ARMONİ YAYINCILIK adına H. LEVENT ERSEVEN •**YAYIN KURULU:** KEMAL ARATAN - TUNCAY AKGÜN - MEHMET ÇAĞÇAĞ - GALİP TEKİN • **KOORDİNATÖR:** SUAT ÖZKAN •**SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:** H. LEVENT ERSEVEN •**KALİGRAFİ:** FATİH KAAN •**SAYFA SEKRETERLERİ:** C. KARAVİT - FARUK KARAÇAY •**YAZAR VE ÇİZERLER:** Tuncay AKGÜN - Kemal ARATAN - Bahadır BARUTER - Mehmet ÇAĞÇAĞ - Gökhan DABAK- Kaan ERTEM- Feyhan GÜVER - Güneri İÇOĞLU - Fatih KAÇAN - Aslan ÖZDEMİR -Suat ÖZKAN - Fatih SOLMAZ - Galip TEKİN- Mehmet TEKKANAT - Mahmut TİBET - Alp Tamer ULUKILIÇ - Erdil YAŞAROĞLU - Ahmet YILMAZ •**MEKTUPLAŞMA ADRESİ:** Alemdar Mah. Zeynepsultan Cami Sok. No: 21/2 Cağaloğlu-İst. Tel: 512 16 36 Fax: 5121636 •**BASKI:** Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş.-İstanbul 1 •**DAĞITIM:** BİRLEŞİK BASIN DAĞITIM A.Ş.

BEZGİN BEKİR

Tuncay AKGUN

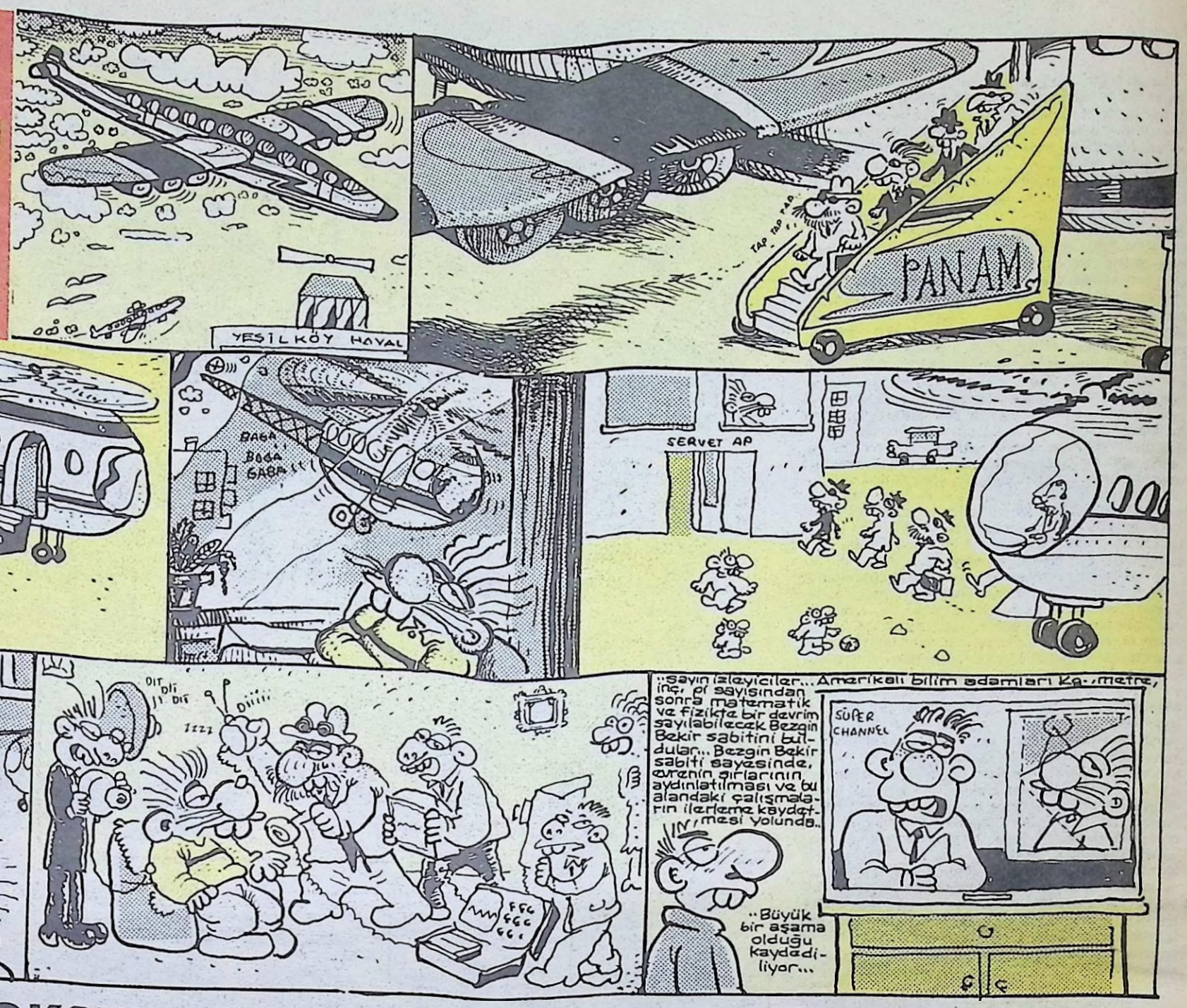

ZENGİN ve YOKSUL

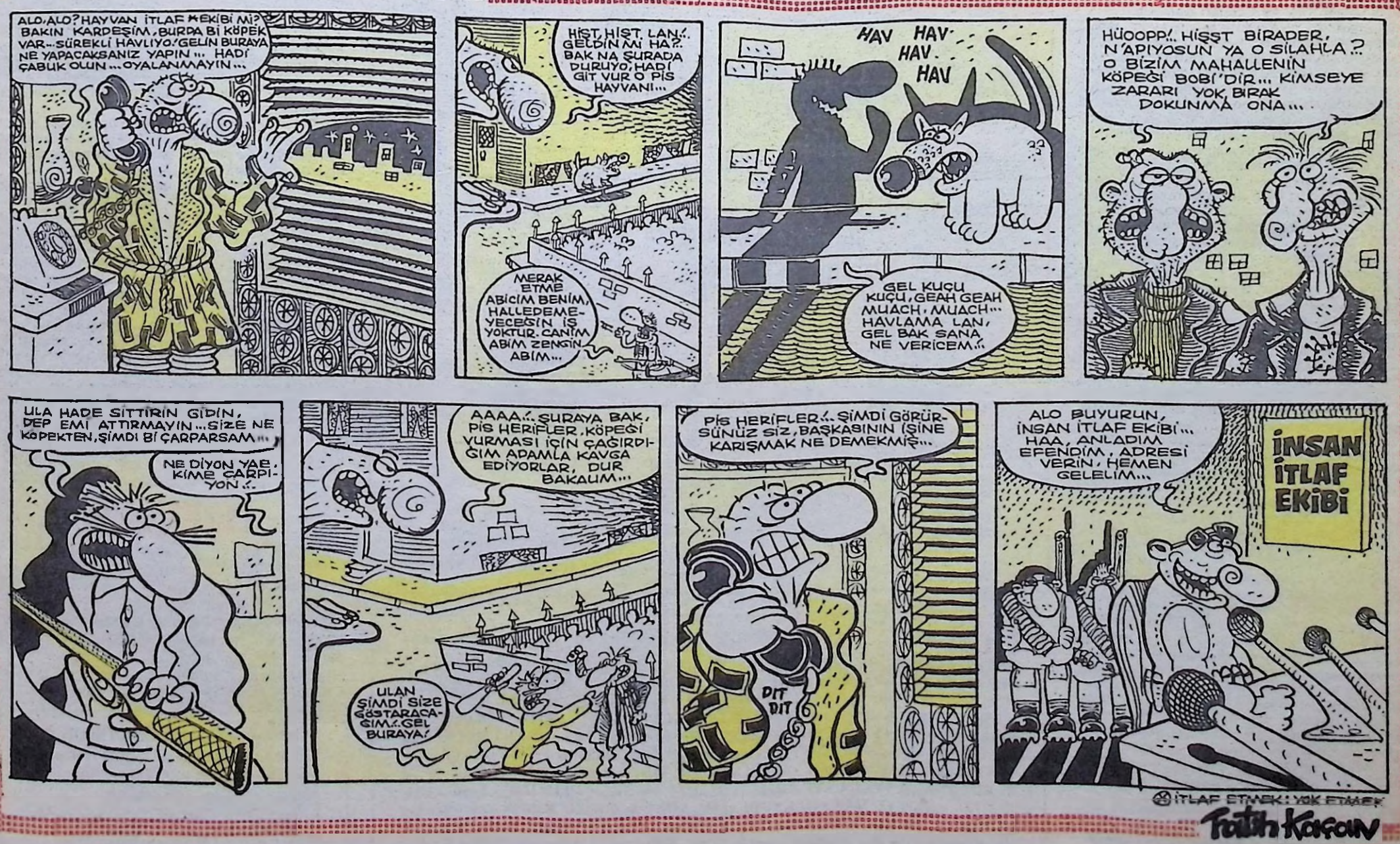

İTLAF ETMEK: YOK ETMEK

Fatih Kafaan